

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
Τῆ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (†379).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νο σεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νο σεν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ε ι ς πα σαν την γην ε ξηλθεν ο φθογ γος σ ε ω ς
δε ξα με νη τον λο γον σ ε δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας την φυ σιν των ο ο ν των ε τρανω σας

τα των ανθρωπων ηθη κατεκοσμησας βασι
 ιλειον ιερατευμα πατερ οσιε Χρι
 ζον τον θεον ικετευε δωρησασθαι ημιν το
 μεγαλελεος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Παφ

Mορφην αναλοιωτως ανθρωπινην προσελα
 βες θεοσων κατ'εσιαν πολυευσπλαγχνε Κυ
 ριε και νομον εκπληρων περι το μην θελησει
 καταδεχησαρκι κην οπως παυσης τα σκι
 ωδη και περιελησ τοκαλυμα των πα
 θων ημων δοξα τη αγαθη τη τη ση
 δοξα τη ευσπαγχνιασ δοξα τη ανεκφρα
 στω λογεσυγκαταβαασει εις ος ος ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, ἠνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλειε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλόνητον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὅντως θεϊά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! Σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, Ὁρθοδοξίας τὰνάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρωσίν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Βασίλειε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{\rho}$ Βου ξ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^χ αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α β8 ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 ^ε ^χ
Ο^{Δι} ι μι σ8 εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Β8} η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
^{Πα} ι ι ς ς ^ε ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος

γὰρ ^M πνεύρι ^{B8} ιιιι εε σεεε σθεεε

εεεα πεξη ρα μεεε νοι οι ^{B8}

Δ ^{B8} οξα Πατρι και Υι ωω και αι Αα γι ι

ω Πνεευ μαα τι ι ^{B8}

Α ^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πααα σα ψυ υ

χη ζωω ου ου ου ται αι ^{Δι} και καα θα αρ σει ^{Δ2}

υ ψου ου ου ται αι λαα αμ πρου υ νεεεε ται ^{Δ2}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο νααα δι ι ι ^{B8}

ι ι Ιεεε ρο κρου υ φι ι ι ωως ^{B8}

Κ ^{B8} αι νυν και α ει και εις τας αι ωνας των ^Χ

αι ωω των αα μη ην ^{B8}

Α ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α ναα βλυ υ υ ^{Δι}

ζει ^{Δ2} ταα τη η ης χαααα ρι το ος ρει ^{B8}

ει ει θραα ^{Πα} αρ δεεεεε ευ οοο ^{B8}

οον ταα ^{Δι} αα παα σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζωωω ογοοο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμὸς μὴ (48).

Το στο ο μα μλ λα λη η σει σο φι ι αν
και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μλ συ νε
σιν

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Το στο ο μα μλ λα λη η σει σο φι ι αν
και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μλ συ νε
σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Το στο μα μλ λα λη η σει σο φι ι αν και
η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μλ συ νε σι ι
ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς
ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ

ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ν' ψαλμόν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ

εὐδοκήσεις.


Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.


Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος  Δι-θ


Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι 


Ταις τῆ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον 

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των 

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω


νων Α μην  Ταις της Θε ο το ο κῆ πρε σβει αις ε λε


η μον  ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα


των 

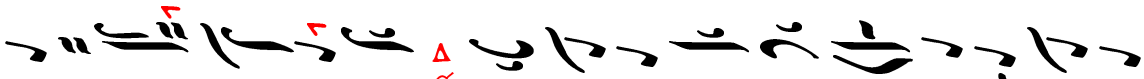
Εἶτα, Ἰδιόμελον.

ᾠχος  Πα ρ


Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου 

μα α α μη 


Ε ^{Πα} ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει 




 λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α




 τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου



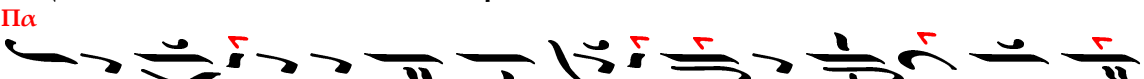
 Ε ε εκκληη σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι




 κα α α προ ο βα α α τα πι στε ευ ει ν εις



 Τρι α δα α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ο ν



 εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι ι ι ι



 ι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθησεν σαρκί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Περιτομήν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἔμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίτζη βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν ταχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θῦμα προσήνεγκας.

Δόξα.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀρρήτων Βασίλειε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Νόμου πληρωτῆς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτεμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παιδείας γεγονώς ἀπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας,

θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Δόξα.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν γὰρ πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε· Ὅν ἰκέτευε, ὡς παρόρησιαν κεκτημένος θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ῥοφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν

κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, * Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Ὁ Οἶκος. Τῆ Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑνοῦμεν· * Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄ καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστοῦ περιτηθέντος, ἐτιμήθη Νόμος·

Καὶ τοῦ Νόμου τηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῆ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοι καὶ πανηγυρίζομεν αὐτήν, Ἐορτήν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὡσπερ γὰρ ἔνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἄληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιτέμεντο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφῶς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομήσαι, τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας, τὸν, μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτώ τῆς Ἀγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, ηὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τό περιτέμεσθαι. Καὶ περιετιμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διῆγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασίλειος, καὶ θανῶν, ἐν Κυρίῳ.

Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτῃ.

Οὗτος ἤχμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς υἱοῦς ἐπαρῶρησιάσατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεύς, πυρὸς δίκην λυμαιομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ Πόντου,

πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθῶν ιδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτίησάτο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἐπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους συνθείς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἧθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργή· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὀδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ ἑοικῶς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἡρέμα ἐν χρῶ κουρίας, τὴν ὑπὴν ἄρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελείας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωτος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδωτος, οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†374)

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,

Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Ἐμμελείας, μητρός τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, τῆς ἀγίας Μακρίνης καὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου Σεβαστείας. (†375)

Στίχ. Ὡς σοφὴ τις μέλισσα γλύκιστον μέλι,

Ἐδωκας, Ἐμμέλεια, τέκνα Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Φουλγεντίου ἐπισκόπου Ῥουσπῶν τῆς βορείου Ἀφρικῆς. (†533)

Στίχ. Ὁρθοδόξως ἤσκησας καὶ ποιμενάρχης,

Τῶν Ῥουσπῶν Φουλγέντιε, γέγονας μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Τηλεμάχου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ μονομάχων ἀποκτανθέντος. (†404)

Στίχ. Ὁ Τηλέμαχος φιλαδελφίας θῦμα,

Ὡς ζήλω ἐλέγξας τὰς μονομαχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τῆς Ἀτρώας, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμπου ἀσκήσαντος. (†837)

Στίχ. Ἡ πέτρα τῆς πίστεως Πέτρος Ἀτρώας,
χρόαις ἐρυθραῖς μαρτυρίας ἐβάφη.

Ὁ ποιμὴν Ὀλύμπου πρώτη γῆθεν ἦρθη.

Ὁ τῆς θεώσεως μύστης, ὁ θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος τῆς Ἀτρώας, ἐγεννήθη εἰς τὴν κώμην Ἐλαίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πλησίον τῆς πόλεως Περγάμου. Φέρων τὰ σημεῖα τῆς χάριτος ἐκ κοιλίας μητρός, κατὰ τὸ ἅγιον

Βάπτισμα ὠνομάσθη Θεοφύλακτος καὶ δωδεκαετῆς ἀφιερῶθη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου.

Κατόπιν προσευχῆς καὶ νηστείας, ὠδηγήθη ὑπὸ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου τῆς Βιθυνίας. Καρεῖς μοναχὸς ὑπὸ τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου Παύλου, ἐνεδύθη τὴν χάριν τῆς ἱερωσύνης. Διαδεχθεὶς δὲ τοῦτον εἰς τὴν ἡγουμενείαν, ἐποίμανε θεοφιλῶς τὴν ποιμνὴν τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου εἰς τὸν Ὀλυμπον, καὶ τῆς Μονῆς Βαλεντίας εἰς τὸ Καλὸν Ὅρος. Ἀνεδείχθη τοίνυν ἀσκητῆς μέγας, φέρων σίδηρα εἰς τὸ σῶμα του καὶ διάγων ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων. Ἐπὶ χρόνους δέκα καὶ ὀκτὼ ἀπέχων ἄρτου, οἴνου, ἐλαίου καὶ τυροῦ, ἐτρέφετο μόνον δι' ὀσπρίων καὶ λαχάνων. Ἐποίησεν ἐπίσης τεσσαρακονθήμερον νηστείαν ἄνευ ὕδατος. Ὅθεν ἐν ἄκρᾳ ταπεινώσει διάγων ἐκοσμήθη τοῖς ἰδιώμασι τοῦ Χριστοῦ, γενόμενος κοινωνὸς θείας φύσεως. Διὸ ἐδίωκε δαίμονας, ἰᾶτο πᾶσαν νόσον, ἐπήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, κατὰ βούλησιν ἐγένετο ἀόρατος, ἠλευθέρωνεν αἰχμαλώτους, ἐπλήθυνε τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον, μετέβαλεν εἰς οἶνον τὸ ὕδωρ, καὶ δύο νεκροὺς ἀνέστησεν. Εἰς τοὺς αἰρετικοὺς ὅμως τὸ χάρισμα αὐτοῦ ἔμενεν ἀνενεργόν.

Ἀσάλευτος μένων τοῖς ὀρθοδόξοις δόγμασι καὶ προασπιζόμενος τὰς ἀγίας εἰκόνας, ἐν εἰρκτῇ ἐνεκλείσθη, ὑπομείνας παντοίας αἰκίας παρὰ τῶν εἰκονομάχων. Ἠξιώθη τοίνυν ὁμολογῆσαι τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, γεγονῶς μάρτυς κατὰ προαίρεσιν. Ἡ ἀγία πολιτεία του, κατακριθεῖσα παρὰ τινῶν ὡς κίβδηλος, ἐπιστώθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ὑπερασπιστοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Ὁμοίως ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ σεπτοῦ ἡσυχαστοῦ Ἰακώβου, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. Ὁ Ὅσιος κατηύθυνε θεαρέστως τὰς Μονὰς ἅς ἵδρυσεν εἰς Ὀλυμπον, Καλὸν Ὅρος καὶ Προποντίδα, ὀδηγήσας καὶ ἅπαντας σχεδὸν τοὺς συγγενεῖς του εἰς τὴν μοναχικὴν πολιτείαν. Γενόμενος αὐτουργὸς ἐξαισίῳ θαυμάτων, διῆλθε τὸν βίον του Χριστοειδῶς «εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος». Κηρυττομένου διωγμοῦ ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, διεσκόρπιζε τοὺς μοναχοὺς του, ἵνα διαφύγῃ τὸν κίνδυνον καὶ ἀγωνισθῶσιν ἀσφαλέστερον ὑπὲρ τῆς πίστεως. Κατόπιν συνήθροιζε καὶ πάλιν τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς τὴν Μάνδραν.

Ἐκοιμήθη τὴν α' Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 837 εἰς ἡλικίαν 63 χρόνων. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδημίας του, ὁ μέγας Ἰωαννίκιος εἶδεν αὐτὸν ἐν θείᾳ δόξῃ ἀνερχόμενον εἰς ὑπερκοσμίος ἀψίδας, συνοδευόμενον ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀστραπηφόρων. Οὕτως ὁ μέγας τῆς πίστεως πρόμαχος Πέτρος, τοῦ Ὀλύμπου τὸ καύχημα, φυλάξας τὰ πατρῶα δόγματα ἐν φρονήματι ἀνενδότῳ καὶ ποτίσας τὰ δένδρα τῆς Ἐκκλησίας τῷ αὐτοῦ αἵματι, δοξάζει τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἣν πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Τριγλίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ.

Στίχ. Ὁφθεις Θεοδόσιος ἀρεταῖς μέγας,

Ἄρχειν ἐκρίθη καὶ Μονῆς σεβασμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κονκορδίου ἐπισκόπου Σπολέτου (Spoleto) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†175)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων τριάκοντα στρατιωτῶν μαρτύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (~†304)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐπισκόπου Ἀκουᾶς Σεξιτίας (**Aquae Sextiae, Aix en Provence**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†475)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Εὐγένδου, δ' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Κονδάτου (**Condat**), ἐν τοῖς Ἰούρα (**Jura**) ὄρεσι. (†510)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Φανσέης (**Fanchea**) τοῦ Κίλλεανυ (**Killeany**), ἀδελφῆς τῆς ὁσίας Ἐνδας (**Enda**) τοῦ Ἄραν (**Aran**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†520)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰουστίνου, ἐπισκόπου Θεάτης (**Chieti**) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†540)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φήλικος, ἐπισκόπου Βούργης (**Bourges**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†580)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κομνάτας (**Comnatan**), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Κίλδαρ (**Kildare**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†590)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μαιλρύσης (**Maelrhys**), τῆς ἐν τῇ νησῶ Βαρδσέη (**Bardsey**) τῆς Οὐαλίας. († αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κλάρου (**Clarus**), ἡγουμένου τῆς μονῆς ἁγίου Μαρκέλλου ἐν Βιέννη (**Vienne**) τῆς Γαλλίας. (~†660)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κουάνου (**Cúan**), κτίτορος πολλῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†752)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐίλλιέλμου (**William**) τοῦ Βολπιάνου (**Volpiano**), ἀναμορφωτοῦ τοῦ μοναχισμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ. (†1031)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος, ἀρνηθεὶς τοῦ ἀσπάσασθαι τὸ Κοράνιον, ἀγχόνῃ τελειοῦται εἰς Ὀδεμῆσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν ἔτει ,αψοϚ' (1776).

Στίχ. Πέτρα ἰδρυθεὶς πίστεως, Πέτρε μάκαρ,
Ἐκ γῆς ἀνήλθες εἰς πόλον δι' ἀγχόνης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Μογίλα, μητροπολίτου Κιέβου. (†1647)

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὀρθοδοξίας,
Πέτρος ἀναπέπαιται ὁ τοῦ Κιέβου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Ταλλὶν τῆς Ἑσθονίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῶ μαρτυρησάντων Νικολάου καὶ Μιχαήλ τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων ἐν ἔτει ,αϗιθ' (1919).

Στίχ. Πλατύνας Πλάτων τὴν ἀρχιερωσύνην,
Καὶ ἱερομάρτυρος φορεῖ μανδύαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων

(Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαί, τῇ δὲ 1ῃ, 6ῃ καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.

ὠδὴ α΄

Πα

Βυθὰ νεκαλυψεπυθμενα και δια
ξηρας οικεισ ελκει εν αυτω κατακα
λυψασαντι παλσ ο κραταιος εν πολε
μοις Κυριος ο οτι δεδοξασαι

Βου

Στιβειθασσης κυματμενον σααλον
ηπειρον αυθις Ισραηλ δεδειγμα ενον
μελασδεπο ο ντος τριστατας Αιγυπτιων
εκρυψεν αρδην υδατοζρωτος ταφος ρω
μηκραταια δεξιασ τσ Δεσποτσ

ὠδὴ γ΄

Πα

Ισχυν ο διδσ τοις βασιλευσιν ημων Κυ
ριος και κερασχιζων αυτσ υψων Παρθενσ

α α πο τι κτεται μο λει δε προς το βαπ τισμα δι
ο πι σοι βο η σωμεν ουκ ε σιν α γι ος ως ο
Θε ος η μων και ουκ ε σιν δι και ος πλην σθ Κυ
ρι ε

Βου

Ο σοι παλαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο
χων βο ρων λε ον των συν τε θα σμενων μυ λας
α γαλ λι ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο
μα Λο γω πλε κοντες εκ λο γων με λω δι αν
των προς η μας η δε ται δω ρη μα των

ὠδὴ δ΄ Πα

Α κη κο ε Κυ ρι ε φω νη ης σθ ον ει πας
φω νη βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη
σας πολ λων ε πι υ दा των τω σω μαρ τυ ρθ μενος
Υι ω ο λος γε γο νως τσ πα ροντος Πνευματος δε ε
ε βο η σε συ ει Χρι σος Θε ου σο φι ι α

και δυ ναμισ

Βου

Π υρ σω καθαρ θεις μυστικησ θεω ρι
 ας υμων προφητησ την βροτων και νερ
 γιαν ρηγνυσι γη ρυν Πνευματικροτμε
 νην σαρκωσιν εμφαινεσαν αρρητη λογ
 ωτων δυ ναζων τακρατησ νετριβη


ὠδὴ ε΄ Πα


Ι ησς οζω ηησ αρχηγος λυσαι το
 κατακριμα ηκει Αδαμ τε πρωτοπλαστκα
 θαρσιων δεωσ θεοσμη ηδεομενοσ
 τω πεσοντι καθαιρεται εντω Ιορδα
 νη ενωτην εχθραν κτειεινας υπερ εεχσαν
 πανταν ενειρηνην χαριζεται

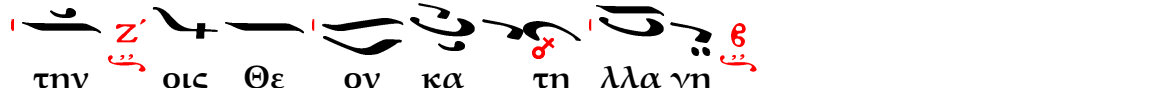
Βου

Ε χθροζοφωδωσ καιβεβορβορω μεενε



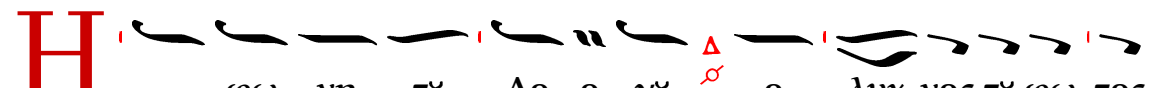
 ι ον κα θαρ σει Πνευ μα τος λε λθ με νοι νε


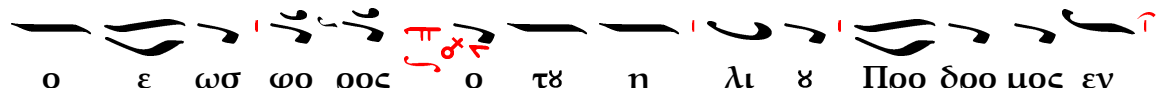
 αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γθ


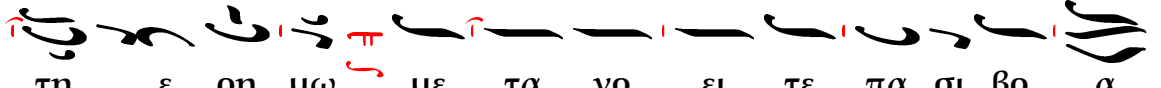
 σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι



 την οις Θε ον κα τη λα γη


ὥδη 5'  Πά



Η φω νη τθ Λο ο γθ ο λυχ νος τθ φω τος



 ο ε ω σ φο ρος ο τθ η λι ς Προδρο μος εν


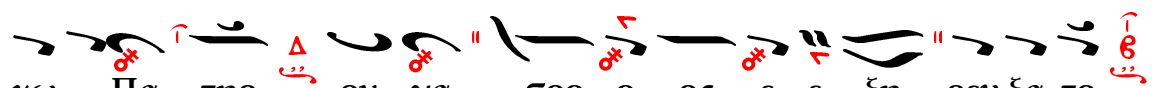
 τη ε ρη μω με τα νο ει τε πα σι βο α



 α τοις λα οις και προ ο κα θαι ρε σθε ι δθ γαρ πα ρε


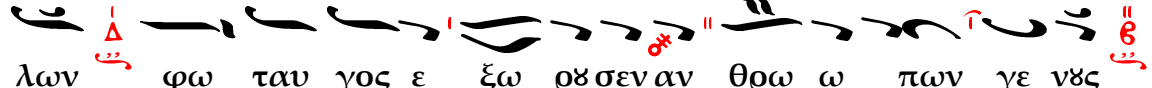
 στι Χρι σος εκ φθο ρασ τον κο ο σμον λυ τθ μενος


 Βου



Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω η


 χω Πα τηρ ον γα ρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα το


 ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε


 λων φω ταυ γος ε ξω ρθ σεν αν θρω ω πων γε νθς


 Λο γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ'

Πα

N ε ς ευ σε βεις κα μι ι νω πυ ρος προ σο ο
 μι λησαντας δι α συ ρι ζον πνευμα δρο σϑ αβ λα
 βεις δι ε φυ λα ξε και θει ει ς α γγε λϑ συ υ
 γκα τα βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο μενοι
 ευ χα ρι ι ζωωσ α νε μελπον υ περ υ μνη τε
 ο των πα τερων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη τος
 ει

Βου

E φλεξε ρει θρω των δρα κοντωντας κα α ρας
 ο της κα μι ι νϑ την με ταρ σι ον φλο γα
 νε ς φε ρϑσαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την
 δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας ο λην
 πλυ νει δε τη δρο σω τϑ Πνε ευ μαα τος

ὠδὴ η'

Πα

χ **A** ι νϑ μεν ευ λο γϑ μεν προσ κυ νϑ μεν τον Κυ

ρι ον υ μνη ντες και υ περ υ ψων τες αυ τον εις
τες αι ω νας

M υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος
ε δει ξε κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θ
ροις ε με λ λεν α α υ λον πυρ εις δε χε σθαι
ο Ι ορ δα νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο
με νον τον Κτι σην ον ευ λο γη σι λα οι και υ
περ υ ψω σιν εις παν τας τες αι ω νας

Βου

E λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε ται
υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε νοι μο
νος σε να ζει τω σκο τος ο προ στα α της νυν ευ λο
γει τω συ ντο ο ο νω ως τον αι τι ον η πριν τα
λαι να των εθ νων πα γ κλη ρι ι ι α α α
α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η Θ΄ ΩΔΗ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ΄ ὠδῆς.

Ἦχος Πα Ϟ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μὲ σ την τι μι ω τε ε

ραν των α νω ζρα τευ μα των

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε ξα

να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν τα

εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ζω σω μα τω σα

σα ευ λο γη με νη Πα να γ νε σε ε Θε ο το κε με γα λυ

νο μεν

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μὲ σ τον κα τα τον νο ο

μον σα ρ κι πε ρι τμη θεν τα

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε ξα

να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν τα

εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα ζω σω μα τω σα

σα ευ λο γη με νη Πα να γ νε σε ε Θε ο το κε με γα λυ

νο μεν

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε ς τον εν τη ο γ δο ο

η **Δ** πε ρι το μην λαβοντα

Υ περ βασ τ ε ς ο ο ρ ε ς Χρι στος της ανθρω πι νης

ο λης φυ σε ως υ περ φυ ως εκ Παρ θε ν ε α πο τι

κτε ται και το γ ρα αμ μα το νο μι κον κα θως δι α

κε λευ ε ται την σα ρ κα πε ρι τε μνε ται και πλη ρω της

τ ε νο μ ε δει κνυ ται

Σ η με ρον ο Δε σπο της σα ρ κι πε ρι ε τμη η

θη και Ι η σ ε κληθη

Δ ευ τε τ ε Δε σπο ο τ ε τα εν δο ξα Χρι στ ε ο νο

μα στη ρι α εν α γι ο τη τι πα νη γυ ρι σω

μεν Ι η σ ε ς γαρ θε ο προε πως α νη γο ο ρευ

ται ση με ρον συν τ ε τοι ς και την μην μην δε τ ε Ι ε ρα ρ χ ε

με γα λυ νω μεν

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μ ε ς τον εν Ι ε ρα ρ

χαι ς Βα σι λει ον τον με γαν

T 8 Ἀρχιποιμενος ὡς προβατον πιστον Χριστῶ
Βασίλειε τοῖς ζωηφοροῖς ἰχνεσιν ἐπηκο
λθθσας τω τυρρα ἀνωγαρτην σαυ τῆ ψυχην Πα
τερ προδεδωκας προκινδυνεων ἀριστατης Εκκλησι
ασπαμμα καριστε

M εγαλνον ψυχη μῆδ τοντης οἰκῆ μεε
νης ὑπερ λαμ προνφωστηρα

T οτης Εκκλησιίας πανι ερον Χριστῶ κα
τιδων συστημα ὑποτης σης κοσμηνον Ἰεραρ
χιίας σοφε οπανω ωλης εμβρον τηθεις
καταπεεπτωκε τυρρανος την γαρ εν σοι τῆ Πνευματος
αιαιγληνουκ ηνεγκε Βασίλειε
Δόξα

M εγαλνον ψυχη ημης τρισυποστα
ατῆ και ἀδιαιρεετῆ Θεοτητος τοκρα
τος

Tης των Αποστολων καθεδρα της χορειας των
 των Αθλοφορων Χριστου Πατριάρχων σκηνης και των Δι
 και αιων τρυφης της χορειας των Προφητων
 η ξιωωθης Βασιλειε της Θεοτοκουμστης γαρ και
 της Τριαδος λατρικων γεγονας
 Καὶ νῦν

Mεγαλον ψυχημαστην λυτρωσαμεε
 νην ημας εκ της καταρας

Oταυπερωωαενυδασιστεγαζων
 μονος Κυριος αναχαιτιζων θαλασσαν αβυσσος
 τεοξηραιων εκσθ Αγητην σαρκα προπλα
 βομενος εκ Βηθεμειπειγεται προς Ιορδανην βα
 πτισθηναι σαρκι

Εἶτα οἱ δύο εἰρμὸι τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος β'.

Mεγαλον ψυχημαστην τιμιωτεε
 ραν και ενδοξοτεραν των ανωστρατευματων

Aπορει πασα γλωσσα ευφημειν προς α

ξίαν ἰλιγγία δεύς και ὑπερκοσμιός υμ
νειν σε θεεοτοκέο μως αγαθη ὑπαρχῶ
σα την πίζιν δεχῶ και γαρτον ποθον οιδαστον εν
θεον ημων σου γαρχριστιανων ειπροστα
τις σεε μεγαλυνομεν

Μεγαλυνον ψυχη μὲς τηνλυτρωσα μεε
νην ημας εκ τηςκαταρας

Βου

Ωτων ὑπερδύς τῶ τοκῶσθαυματων
Νυμφη παναγνεμητερουλογημενη δι
ης τυχοοντες παντελῶσωτηριιας
επαξιονκροτῶμενως ευεργετηδωρονφε
ροντες υμνονευχαριστιιιαααα
ας

Πα

Μεγααλυνον ψυχη ηηημη

τη ην τι μι ω ω τε ε ε ε ραν και αι

ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα α

τευ μα α α των

A πο ρει πα α α σα γλω ω ω σ σα ε

ευ φη μει ει ει ει εν προ ος α ξι ι ι ι

αν ι λιγ γι α α α δε ε ε ε νϑ ςς και

υ πε ερ κο σμι ι ος υ υ μνει ει εν σε ε

θε ε ο το ο ο ο κε ο μως α γα θη υ

υ παρ χϑ ς σα α τη η η ην πι ι ι ςιν δε ε ε

χϑ και γα αρ τον πο θον οι οι οι οι δας τον

ε ε εν θε ε ε ο ον η η η η μων

συ υ γαρ χρι στι α α νων ει ει προ ο στα α της

σε ε ε με ε γα λυ νο με εν

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η

μϑ ς τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη

ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α ρας

Ω τω ω ων υ πε ερ νϛ ϛ ϛ ϛν τϛ το
 κϛ ϛ σϛ ϛ ϛ θαν μα α α α α τω ων νυ
 υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
 ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
 δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
 α αν τε ε λϛ ϛς σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α
 ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τϛ ϛ ϛ με εν ω ω
 ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω
 ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο
 ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α
 α α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Φ ι λο σο φι ας ε ε ρω τι πε ρι ε τε

ε μες Πα τερ το της ψυ χης σκ κα α λυμ μα και
 τω κο σμω ω ε δει χθης ως η λι ο ος τοις θα
 αυ μα σι και πι στων κα τη ηυ γα α σας τας
 δι α νοι ας θε ο φρον της Τρι α δο ος ο λα
 τρις ω Βα σι ι λει ε ε σο φε και μυ στης της
 Θε ε ο το κς


Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Την σαρ κα πε ρι τε ε μνε ται ο τον Νο μο
 ον πλη ρω σας ως βρε φος ο κτα η η μερον των αι
 ω νω ων ο Κτι στης και σπαρ γα να α ει λι
 ισ σε ται ως βρο τος και γα α λα α κτι εκ
 τρε φεται ο τα πα α ντα τη α πει ρω ω ι
 σχυ ι ως Θε ος δι α κρα των και τη ρο
 πη δι ι ε ξα γων


ΑΙΝΟΙ

Ἦχος π̣ᾰ Πα ρ


Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α




 τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε




 το ον Κυ ρι ι ι ον ^{Κε} εκ τω ω ων ου ου




 ρα α α νων ^ε αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις



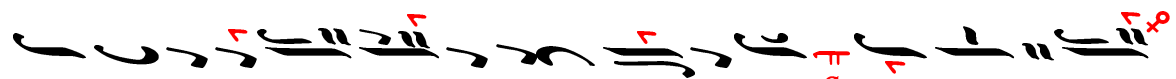
 υ ψι ι ι ι στοις ^{Πα} σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε



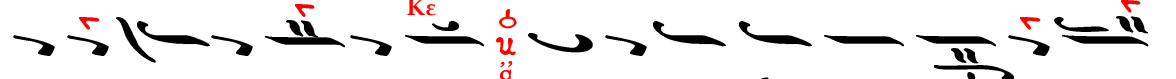
 ω ^Δ




A ^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες



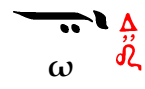
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει



 ει ει τε ε α αυ τον ^{Κε} πασαι αι δυ να ^ο α μει




 εις α α αυ του ^{Πα} σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε




 ω ^Δ

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

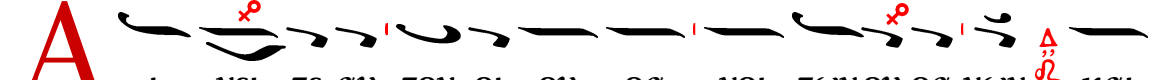
Ἦχος π̣ά Πα ρ




A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι



 νει τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φω ω ως



A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων ^Δ και



 το υ δω ρ το υ πε ρ α νω των ου ρα νων ^υ αι νε

σα τωσαντο ο νο μα Κυ ρι ι ου

Ο τι αυ τος ει ει πε και ε γε νη θησαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να ται ω ω νος πτο στα γμα ε θε

το και ου πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κοντες και

πασαι α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρου σαλ λος πνευ μα κα ται

γι ι ι δοστα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βη νοι ξυ λα καρπο φο

ρα και πασαι κε εδ ροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα

και πε τει να α πε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χοντες και

παν τες κρι ται γης

Nε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τωσαν το ο νο μα
Κυ ρι ι ς ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς
μο ο νς

Hε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ τς ς
ς

Υμνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς τοις υ
οις Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζοντι αυ τω ω ω

Aσα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι
νε σις αυ τς εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

Eυ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαντι
αυ τον και οι υι οι Σι ων α γαλλι α σθωσαν
ε πι τω βα σι λει αυ των

Aι νε σα τωσαν το ο να μα αυ τς εν χο
ρω εν τυμ πα νω και ψα λτη ρι ι ω ψα λ λα τω

σαν αυ τω ω ω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τσ

και υ ψω ω σειπρα εις ενσω τη ρι ι α

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σονται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τσ Θε ος εν τω λα ρυ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ος ποι ησαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε

σιν ε λεγ μσς εν τοις λα οι οι οις

Τ ος δη σαι τσ βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις και

τσς εν δο ο ξσς της γης εν χειρο πε δαις σι δη ραι

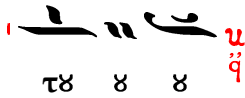
αι αις

Τ ος ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα ε γ γραπ τον δο

ξα αυ τη ε ζαι πα σι τοις ο σι ι οις αυ τσ ο ο

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τσ αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ



Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια δ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως,

θειότερας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε θεορρήμονα, καὶ θεῖον διδάσκαλον,
καὶ φωτοφόρον φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν
ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. β'. Βυζαντίου.

ᾠχος $\pi^{\lambda} \rightarrow \text{Πα} \rightarrow$

Δ ^{Πα}
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Πα}
ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει
λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α
τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου
Ε ε εκκλη η σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι
κα α α προ ο βα α α τα πιστε ευ ει ν εις
Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ο ν
^{Πα}
εν μι α α θε ο ο ο τη η η η τι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

ᾠχος $\pi^{\lambda} \rightarrow \text{Νη} \rightarrow$

Κ
αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ω ν α α α μην

Σ^{Νη} υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τηρ τω γε νει των
 α αν θρω ω ωπων κα τε δε ξα το σπαρ γα νων πε
 ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα α
Νη το σαρ κο ος την πε ε ρι το ο μην ο οκ τα η
 με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα α ο α
 να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα α α τε ε ε ε
 ρα αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ω ω
 μεν σου ει ει ο Θε ο ο ο ος η η η η μω ων ε
Νη λε η η σο ο ο ον η η η η μας
 * * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρω ποις εν δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας


Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε


Ε υ λο γη το σος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)



Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι


Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ο σμου

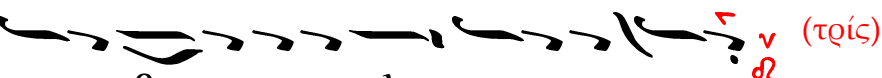
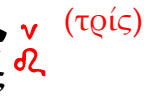
Ο  τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι



 σου ο ψο με θα φω ως 

Π  α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω


 σκου σι σε 



Α  α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

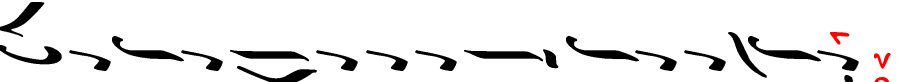
 ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας  (τρεις)

Δ  ο ξα Πα τρι ι και Υι ω  και α γι ω Πνευ μα

 τι 




Κ  αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α μη ην 

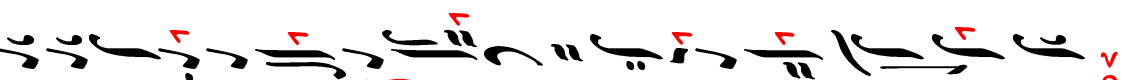

Α  γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας 

Αισματικόν.  χ

Α  α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος  Α

 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος  Α γι ι ος Α 

 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε 

 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας 

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα
βες Θε ος ων κα τς σι αν πο λυ ε ευσπλαγγνε Κυ
ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σα ρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπα γ χνι α σδ δο ξα τη α νεκ φρα
στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σδ ς ς ς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ♯ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ α'. (Ἐκλογή).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (ρδ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. (Γε' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι πε ε ρι τμη θεις ψα λ λον τας σοι α λ λη λ ς ς ι
α

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ. (Γε' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι πε ε ρι τμη θεις ψα λ λον τας σοι α λ λη λ ς ς ι
α

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ. (μθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι πε ε ρι τμη θεις ψα λ λον τας σοι α λ λη λ ς ς ι
α

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν. (ριγ' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι πε ε ρι τμη θεις ψα λ λον τας σοι α λ λη λ ς ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...
Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν ἀπαγγελω τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πῆ 2)

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα

βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
 ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
 κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυσης τα σκι
 ω δη και πε ρι ε λησ το κα α λυ μα των πα
 θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
 δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σξ δο ξα τη α νεκ φρα
 στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σξ

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ 6)

Μορ φην α να λ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα
 βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
 ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
 κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυσης τα σκι
 ω δη και πε ρι ε λησ το κα α λυ μα των πα
 θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
 δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σξ δο ξα τη α νεκ φρα
 στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σξ

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Mορ φην ἀναλλοιώτως ἀνθρώπινην προσελαβες Θεὸς ὠν κατ᾽ σὶ ἀν πολυεὺς πλάγχυνε Κυριε καὶ νομον ἐκπληρῶν περὶ τὸ μὴν θελησεί κατὰ δεχησάκι κην ὁ πῶς παύσεως τὰ σκιώδη καὶ περὶ ἐληστοκαλυμμάτων παθῶν ἡμῶν δοξαθῆ ἀγαθοτητητηση δοξαθῆ εὐσπαγχνίασ δοξαθῆ ἀνεκφραστω Λογεσὺ κατὰ βαασειεισ 8 8 8 8

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δε εὐτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπεεσωώμεν Χριστῶ ω ω ω ω σωσον ἡμας ὕιε ε ε Θεου ὁ σαρκίι πεερι τμηθει ει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τασσοι ἀλλήλησ 8 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)


Ἦχος ♯ Πα ρ


Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα
βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπαγ χνι α σδ δο ξα τη α νεκ φρα
στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σδ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Εις πα σαν την γην ε ξηλθεν ο φθογ γος σδ ως
δε ξα με νη τον λο γον σδ δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας την φυ σιν των ο ον των ε τρανω σας
τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μη σας βα σι
ι λει ον ι ε ρα τευ μα πα τερ ο σι ε Χρι



 ζον τον Θεο ον ικετευε δωρησασθαι ημιν το



 με γα εελεεος


Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.


Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.


(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελείται συλλειτουργῶν)


Ἦχος Γα ϕ





Ο των ο ολων Κυριος περι το



 μην υπο με ε ε ενει και βρο


 των ταπαισματα ως αγαθος περι


 τε ε ε ε μνει διδωσι την σωτηρι


 ι ι ανσημερον κο ο σμω χαιρει δε εν


 τοις υ ψι ι ι ι στοις και ο τδ Κτι ι στδ


 Ι ε ραρχης και φωσ φο ο ο ρος ο θειος μν


 στης Χριστδ Βασιλει ο ο ο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι ϑ



Α α γι ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ος


 α α γι ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

(Προκείμενον τοῦ ἁγίου εἰς μνήμας ἱεραρχῶν και Ἀλληλούϊα τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς)

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον και τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς μῆ).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μῆ 4)

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και η

με λε ε τη της καρ δι ι ας μ λ συ νε σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

Τ ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν και η

με λε ε τη της καρ δι ι ας μ λ συ νε σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν φαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

T ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φ ι ι αν και η
με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σ ι ι ι ι ν
Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Κολ. β' 8-12)

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οθ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λ η λ ς ς ι ι α A α α α α λ η
λ ς ς ς ς ι ι ι ι α A λ η λ ς ς ς
ς ς ς ς ι ι A λ η λ ς ς ι ι α
Χ Ο ποι μαι νων τον Ισ ρα ηλ προσχες ο ο δη
γων ω σει προ βα τα α τον Ι ωσηφ
A λ η λ ς ς ι ι α A α α α α α λ η

λϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï A λλη λϝ ϝ ï ï α

Ε πι βλε ψον εξ ου ρα νου και ι δε και ε

πι σκε ψαι την αμ πελον ταυ την και κα ταρ τισαι αυ

την ην ε φυ τευ σε εν η δε ξι α α σϝ

A λλη λϝ ϝ ï ï α A α α α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α A λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï A λλη λϝ ϝ ï ï α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 20-21, 40-52).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφίᾳ, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλῆμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἤλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὑρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ

τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἢ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ ᾔσυνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Ἦχος ἰὸ Δι.σ

ο ξα α σοι Δι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι Δι

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

Δι ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω
 Δι
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ο ν τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι τον τρι ι σα α α α γι

ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μνο ο ο ο ν προ

σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α δο ο ο ν

τε ες πα α α α α α σα α α αν την

βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α πο ο

θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ρι





ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε ε ε

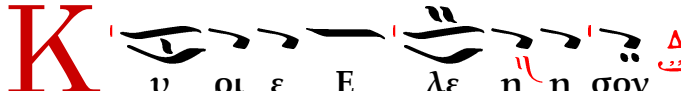
ε α των ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

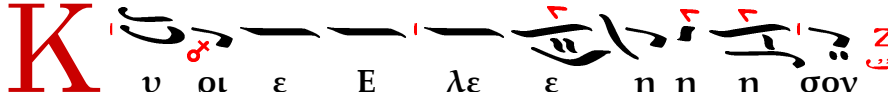
πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε



 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

 ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ιν Α λλη λς ς ς ι ι ι ι

 α α α α α

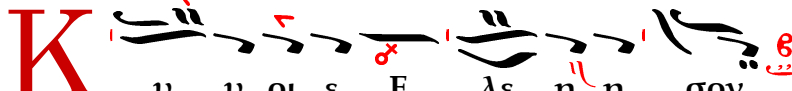
Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

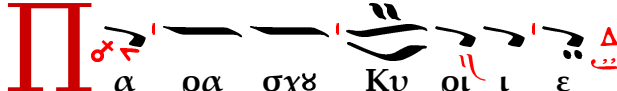
K υ ρι ε Ε λε η η σον


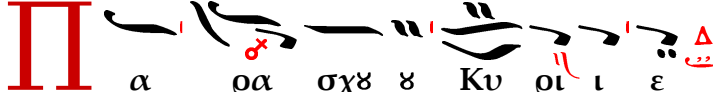
K υ ρι ε Ε λε ε η η η σον


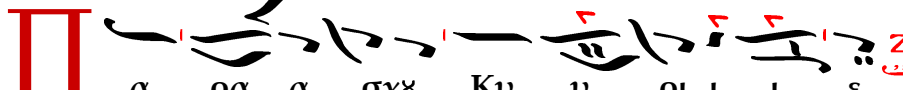
K υ ρι ε Ε λε η η σον


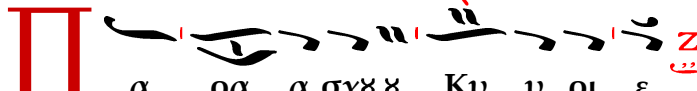
K υ υ ρι ε Ε λε η η σον


Δι-θ

Π α ρα σχς Κυ ρι ι ε


Π α ρα σχς ς Κυ ρι ι ε


Π α ρα α σχς Κυ υ ρι ι ι ε


Π α ρα α σχς ς Κυ υ ρι ε


Π α ρα α σχς ς Κυ ρι ι ε


Π α ρα σχς ς Κυ ρι ι ε


Σ οἰ οἰ Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ε

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως ^ε

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ ^Δ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^Δ

Α ξι ον και δι και ον ^ε και ἄλλως : ^{Δι}

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον ^ε

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^{Δι}

Α ^{Δι}
γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος ^Δ Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ ^Δ πλη η η
η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ^Δ ζου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η η
γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη της
δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α ε ε ε λιε εν τοι οι οι οι ροι

οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οις

ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε

ε λιε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο

μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ου ου

ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε

λιε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οις υ εν τοι οις

υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι ι ι

ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οις

A α μη η η η η η η η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

A α μη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην
Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ουου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ουου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι

οι οι ε ε ε λιε ευ χα α α α λα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ

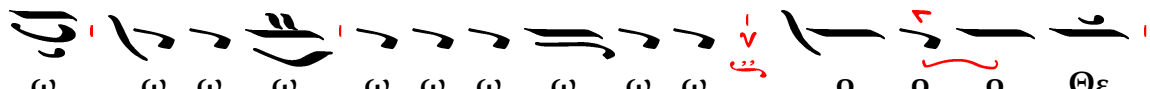
υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι

λαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο


ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α

σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω




 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε



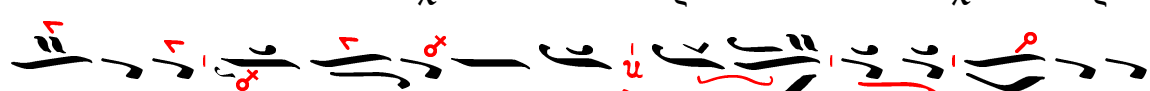
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.


Ἦχος $\lambda\delta\zeta$ Γα ρ



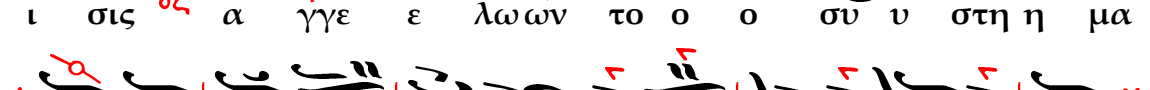
Επι σοι χαι αι ρει Κε ε χα α ρι



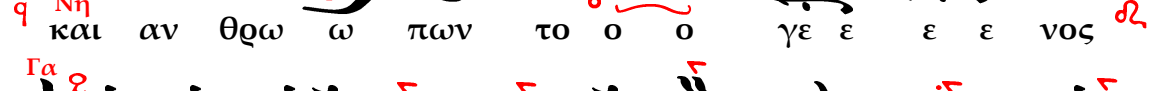
 τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι



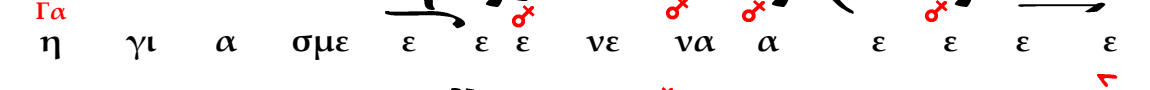
 ι σις α γγε ε λωων το ο ο συ υ στη η μα



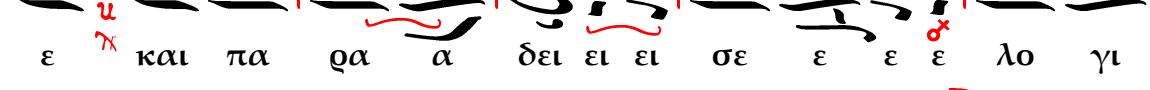
 και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε νος



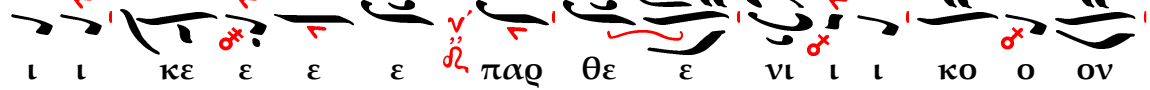
 η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε ε ε



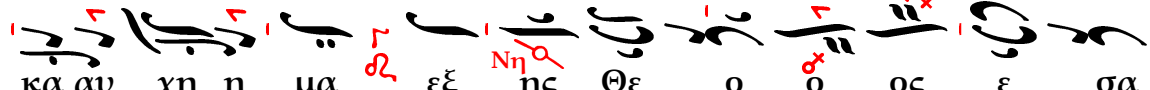
 ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε λο γι



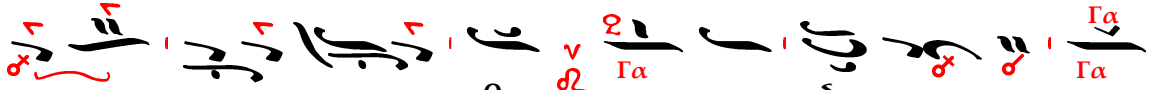
 ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι κο ο ον




 κα αυ χη η μα εξ ης Θε ο ο ος ε σα




 α αρ κω ω ω ω θη και παι δι ο ον γε




 ε ε γο ο ο ο νεν ο προ αι αι ω ω




 ω ω ω ω νων υ πα αρ χων Θε ο ο ο

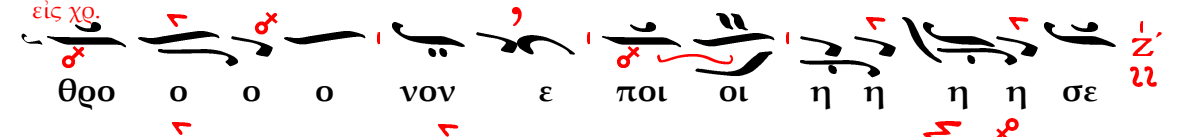


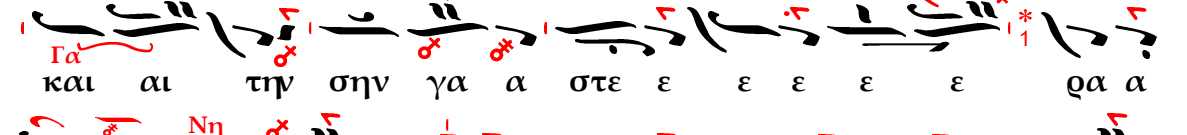
 ο ος η η η η μων



 την γαρ ση ην μη η η τραν

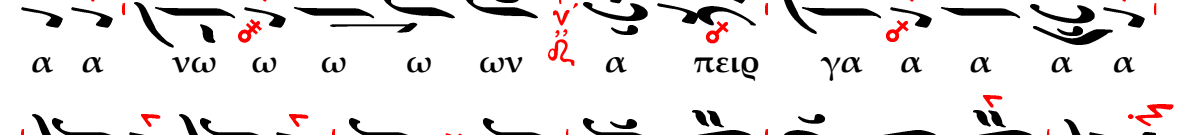
έτέρα θέσις



 την γαρ ση ην μη η η η τραν

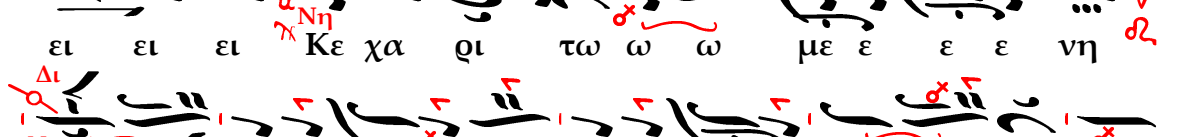

 θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε



 και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε ρα α

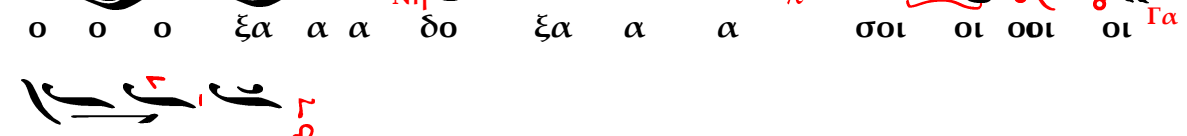

 πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα



 α α νω ω ω ω ων α πειρ γα α α α α



 σα α α α το ε πι σοι χαι αι αι ρει


 ει ει ει Κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε νη


 πα α σα α η η η κτι ι ι ι σι ι ις δο


 ο ο ο ξα α α δο ξα α α σοι οι οοι οι


 οι οι οι


 ρα α α α πλα τυ υ

[Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου, πλ.β.

ᾠχος ♩ Πα

Πα
Α ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει
Νη Πα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Μ Πα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Δι Πα
ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ
υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Πα
το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ον κυ υ
 υ υ ρι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εκ τω ω εκ τω ω ων υ υ υ υ
 κε υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα α α α ε εκ των υ
 υ υ υ ρα α νω ων υ χ υ πα υ υ υ υ υ υ υ υ
 υα α α α υε υε υα
 υα υε ε υε υα υα υε ε υε υα α υε υα υα υε
 υα υε ε ε υε υα υε υα υα υε α α αλ λη
 υα υι υι υι υι υι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά φ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νηνπρο σε λα
 βες Θε ος ων κα τσ σι αν πολυ ε ευσπλαγχνε Κυ
 ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει

κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ της τα σκι
 ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
 θων η μων δο ο ξα τη α γα θε τη τι τη ση
 δο ο ξα τη ε ευ σπα γ χνι α σδ δο ξα τη α νε κ φρα
 στω Λο γε συ γ κα τα βα α σει ει σδ ς ς ς

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σδ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω με ντην δο ο
 ξαν σδ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σδ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σδ
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δ̣ις)

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Mορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νην προ σε λα

βες Θε ος ων κα τϛ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ

ρι ε και νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει

κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυ σης τα σκι

ω δη και πε ρι ε λησ το κα α λυ μα των πα

θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι τη ση

δο ο ξα τη ε ευσπα γχνι α σξ δο ξα τη α νεκ φρα

στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σξ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Πα φ

Ε ις πασαντην γην ἐξηλθεν ὁ φθογγος σὺ ὡς
δεξαμενητον λογον σου διουθεοπρεπως εδο
γματισας την φυσιντων οντων ετρανωσας
τατων ανθρωπων ηθηκατε κοσμησας βασι
λειον ιερατευμα πατερ οσιε Χρι
σον τον Θεον ικετευε δωρησασθαι ημιν το
μεγαεελεος

Εἶτα τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, * Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε
ὄντως, * τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον * σώζων τῷ ἐλέει σου
τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, * πάντα τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότη * καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, * εὐφορον πᾶσι τὸ
ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων).

ᾠχος 4 Πα φ

Δ οξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψιιστοις
Θεω και επιγης ειρηνη εν ανθρωποις ευδο
κια
Υ μνου ουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνομεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ϛ δι α

την με γα λην σου δο ξαν ^π

Ε υ λο γη σον τον στε φανον ^ϛ τ ε νι αυ τ ε ς

τηςχη στο τη τος σ ε Κυ ρι ε ^π

Π ρο σ δε ξαι την δε η σιν η μων ^ϛ ο κα θη μενος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην ^π

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π (ἄπαξ)

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^ϛ Α γι ος ο Θε ος ^ϛ Α γι ος

Ι σχυ ρος ^ϛ Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μα α α ας ^π (ἄπαξ)

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον, ἐξαίρεσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῆ φωνῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῖᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῆ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θεῖᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αίωνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Μορ φην α ναλ λοι ω τως ανθρω πι νηνπρο σε λα
βες Θε ος ων κα τσ σι αν πο λυ ε ευσπλαγχνε Κυ
ρι ε και νο μονεκπλη ρων πε ρι το μην θε λη σει
κα τα δε χη σαρ κι κην ο πως πα αυσης τα σκι
ω δη και πε ρι ε λης το κα α λυ μα των πα
θων η μων δο ο ξα τη α γα θο τη τι τη ση
δο ο ξα τη ε ευσπαγ χνι α σθ δο ξα τη α νεκ φρα
στω Λο γε συγ κα τα βα α σει ει σθ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ε ις πασαντην γην ε ξηλθεν ο φθογ γος σ^Δ ως
δε ξα με νητον λογον σ⁹ δι ου θε ο πρε πως ε δο
γμα τι σας^Δ την φυ σιντων ο ον των ε τρανω σας⁹
τα των αν θρω πων η θη κα τε κοσ μησας βα σι
ι λει ον ι ε ρα τευ μα⁹ πα τερ ο σι ε Χρι
σον τον θε ο ον ι κε τευ ε^Δ δω ρη σασθαι η μιν το
με γα ε ε λε ε ος⁹

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ διακόνου, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου καὶ γενέσθαι αὐτὸν εἰρηρικὸν καὶ σωτήριον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ... (καὶ μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν γίνεται ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιττας) τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς·

Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας σου διακρατῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰς τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητός σου, καὶ εὐλόγησον τοὺς πλακοῦντας τούτους τοὺς προσφερομένους εἰς δόξαν σὴν καὶ τιμὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.
Ἐπίβλεψον μεγαλόδωρε ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
τούς τε τὰ δῶρα ταῦτα εὐτρεπίσαντας καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας,
τάς οὐρανίους δωρεάς σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπικαμεν, τῷ ζῶντι Θεῷ, εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλόγησον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἡμῶν, πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς
τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν
θειῶν σου ἐντολῶν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. Πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ
μεγάλου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτιμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν
σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων
πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας, οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ἦχος· Ἀμήν.

* * * * *